

Nečakám

Sima Martausová

Posledná káva, posledné zlyhania,
zavolám čísla čo dôstojnosť nehania,
posledná pýcha, posledné žiarlenie,
s krídlami na duši - volaj ma po mene.
Posledné mračenie, posledné pršanie,
posledné drobnosti trúsiace sa pod tanier,
a smutné myšlienky budú tiež posledné,
tak biela frézia už viac mi nezvädne.

Nečakám pomníky, podpisy, diplomy
Nečakám muža, čo srdce mi nezlomí
Nečakám trháky, úspechy, oslavy
a sánky padnuté vždy keď sa predstavím

Ťažkosti prekonám v slobode ducha už,
priania si nedávam už dávno pod vankúš,
lež priamo v modlitbe ticho ich vylovím,
posledné kontakty so srdcom ľadovým.
Na stenu napíšem farbami "verím si!",
chcem prijímať vlastné, no aj cudzie obrysy.
Na starý gramofón nalepím pamiatky -
nech hrajú životom, nie iba na sviatky.

Nečakám pomníky, podpisy, diplomy
Nečakám muža, čo srdce mi nezlomí
Nečakám trháky, úspechy, oslavy
a sánky padnuté vždy keď sa predstavím

Posledné "nevládzem" posledné "vzdávam to",
do baní nepôjdem už iba za zlatom.
Už iba pre pocit, pre prácu z radosti
jeden breh s tým druhým nejak už premostím.

Nečakám pomníky, podpisy, diplomy
Nečakám muža, čo srdce mi nezlomí
Nečakám trháky, úspechy, oslavy
a sánky padnuté vždy keď sa predstavím

Posledné pohľady čo druhým neprajú,
v skúškach sas priblížim zas bližšie ku raju.
Už iba ozajstné, skutočné, slobodné,
čo sami nechceme druhým už nerobme!